

ledes mene disse Medlemmer af Udvalget, at det ved Loven af 4de April 1855 om Sognebaandets Løsning maa antages erkjendt, at der selv indenfor Folkekirken Grændser bør taales og frebes om forskjellige religiøse Anstuelser, samt at da dette Forhold i Kirken alt er ordnet ved Lov, bør det tilsvarende Forhold i Skolen ogsaa fastsættes ved Lov. Udvalget har derfor søgt at overveie, hvad der fra Lovgivningens Side kunde gjøres for at fjerne de omtalte Ulemper.

Den første Besværing har man antaget vilde være fuldstændig fjernet, naar der toges en saadan Bestemmelse, at de Børn, der møde i Distriktets Skole for der at overhøres ved de ordentlige Examinere, ere fritagne for at overhøres i Religionskundskab, naar de medbringe en skriftlig Attest fra en i Folkekirken ansat Sognepræst eller residierende Kapellan om, at de besidde en til deres Alder svarende Kundskab i saa Henseende. Overhøringen og Prøven vilde da kun finde Sted med Hensyn til de øvrige foreskrevne Underviisningsgjensstande.

Det andet Punkt, der har været Gjenstand for Udvalgets Overveielse, er Spørgsmaalet om, under hvilke Betingelser en privat Skole, der oprettes i et Sogn, med Billighed kan fordre de befalede Prøver afholdte paa selve Stedet, hvor Skolen holdes. Herom have Meningerne i Udvalget været deelte. Tvende af dets Medlemmer (Olsen og Ruggaard) have formeent, at en Anmeldelse om Skolens Tilværelse og en vis Størrelse af Børneantallet, som nærmere skulde bestemmes, maatte ansees tilstrækkeligt for at godkjende den som Skole; ligesom de have formeent, at Religionsunderviisningen ikke nødvendigviis er eller bør være nogen Examensgjensstand, end ikke i det Tilfælde, hvor Skolebestyrelsen møder for at afholde Examen paa selve Skolen. De øvrige Medlemmer, navnlig Faber og Licht, til hvem Sammeltoft ogsaa i dette Punkt nærmest slutter sig, have fastholdt, at da Skolen i dette Tilfælde forlanger og faaer en vis Godkjendelse fra det Offentliges Side, maa der i det Mindste søies endnu een Betingelse til, nemlig den, at vedkommende Lærer for Skolebestyrelsen fremlægger saadanne Vidnesbyrd om

Duelighed til at forestaae en Skole, som Bestyrelsen maatte ansee tilstrækkelige, og de have endvidere formeent, at hvor Skolebestyrelsen møder paa selve Skolen, er der ingen Grund til at undtage Religionskundskaben fra at være Examensgjensstand, da det i saadanne Tilfælde vil være Skolens egne Lærere, der komme til at overhøre Børnene, og de ved denne Overhøring maae være berettigede til at bruge deres sædvanlige Fremgangsmaade i saa Henseende.

Naar samtlige Medlemmer af Udvalget imidlertid have forenet sig ogsaa i dette Punkt, da er det ikke, fordi de førstnævnte Medlemmer i og for sig erkjende Rigtigheden af de Sidstes Anstuelse af Sagen, men fordi de have ladet sig lede af den Betragtning, at det ikke er et Livsspørgsmaal for de frie Skoler at opnaae denne Godkjendelse, naar kun Religionsunderviisningen undrages fra at være Examensgjensstand ved Overhøringen i Almueskolen; da det er denne, som hidtil har været den væsentligste Anstødssteen; ligesom den Omstændighed ogsaa har været medvirkende, at Rigsdagen ikke kan antages at forblive samlet saalænge, som vilde være nødvendigt for at gennemføre de her paaapegede Forandringer i indværende Session, hvorfor Enighed og Samstemning i Udvalget vare saameget mere nødvendige, for dog at faae noget Udbytte af dets Forhandlinger.

I Henhold til Ovenstaaende foreslaaer hele Udvalget Thinget til Vedtagelse nedenstaaende

Forslag til Lov

om

Tillæg til Loven af 2den Mai 1855.

§ 1.

De Børn, som ikke søge den offentlige Skole, skulde, naar de ifølge Lov af 2den Mai 1855 møde i Distriktets Skole for at prøves